

பிலிப்பியர்: கிறிஸ்துவர்களுள் சந்தோஷமாபிருத்தல்

தலைப்பு

பெற்றுக்கொண்டவர்களின் பெயரைக்கொண்டு பிலிப்பியருக்கு எழுதிய நிருபம் பெயரிடப்பட்டுள்ளது. குறிப்பாக, இப்புத்தகம் பிலிப்பி நகரத்தில் வாழ்ந்த கிறிஸ்தவர்களுக்கு எழுதப்பட்டுள்ளது (1:1).

பின்னணி

பவுல், “மக்கெதோனிய மனிதனின் அழைப்பிற்கு” (நடபடிகள் 16:9, 10) பதில்செயலான தமது இரண்டாவது சவிசேஷப்பயணத்தின்போது, அவரும் அவரது தோழர்களும், மக்கெதோனியாவில் (இப்போது கிரேக்க நாட்டின் பகுதி) இருந்த ரோமக்குடியேற்றத்தின் முக்கியமான நகரமான பிலிப்பிக்கு கடற்பயணமாய்ச் சென்றனர். பிலிப்பி ஒரு பெரிய நகரமாய் இல்லாவிட்டாலும், வரலாற்றுத் தனிச்சிறப்புக் கொண்டிருந்தது. பவுல் சவிசேஷத்துடன் அங்கு சென்றதால்தான் நம்மில் பெரும்பான்மையானவர்கள் இந்நகரைப்பற்றி அறிகின்றோம். நடபடிகள் 16, அங்கு பவுலின் ஊழியம்பற்றிச் சிலவிஷயங்களைக் கூறுகிறது: லீதியாள் மற்றும் அவள் வீட்டாரின் மனமாற்றம், அசுத்த ஆவியால் பிடிக்கப்பட்டிருந்த பெண் குணமாக்கப்படுதல், மற்றும் சிறைச்சாலை அதி காரியின் மனமாற்றம்.

பவுல் பிலிப்பி நகரைவிட்டுப் புறப்பட்டுச் சென்றபின்பு, அவர் அங்கிருந்த புதுக்கிறிஸ்தவர்களுடன் ஒரு நெருங்கிய தொடர்பைப் பராமரித்தார். அவர்கள் பவுல் பயணம் சென்றபோதெல்லாம், அவருக்கு உதவி அனுப்பினர் (1:5; 4:15, 16). அவர் தம்மால் இயன்றபோதெல்லாம் அவர்களைச் சென்று பார்ப்பதற்கு விசேஷ முயற்சிகளை மேற்கொண்டார்; அவர் இந்த சபையை மிகவும் நேசித்தார் (4:1). பவுல் ரோமாபுரியில் சிறைப்பட்டிருந்தபோது, அவர் பல “சிறை நிருபங்களை” எழுதினார் (எபேசியருக்கு எழுதிய நிருபம் பற்றிய குறிப்புகளைக் காணவும்). அவற்றில் ஒன்று, போராடிக்கொண்டிருந்த பிலிப்பி நகரின் சபைக்கு எழுதப்பட்டதாகும் (1:1, 7, 13, 14; 4:22), இது கி.பி. 60-62ல் எழுதப்பட்டது.

இந்தக்கடிதம் ரோமருக்கு எழுதப்பட்ட நிருபத்தைப் போன்று, அடிப்படைக் கிறிஸ்தவ சத்தியத்தின் நெருக்கமான நியாயப்படுத்தப்பட்ட ஆய்வுகளை முன்வைப்பதற்கென்று எழுதப்படவில்லை. இது கொரிந்தி யருக்கு எழுதப்பட்ட நிருபங்களைப் போன்று அடிப்படையில், உபதேச மற்றும் ஒழுக்கீர்தியான தவறுகளைத் திருத்துவதற்கென்றும் எழுதப்படவில்லை. மாறாக, இது ஒரு தனிப்பட்ட கடிதமாகும்.

இதை எழுதுவதற்குப் பவுல் குறைந்தபட்சம் நான்கு காரணங்களைக் குறிப்பிடுகின்றார். முதலாவது, அவர்கள் ரோமாபுரியில் இருந்த அவருக்கு உதவி அனுப்பியிருந்தனர் (1:5; 2:25முதல்; 4:10, 14, 18), மற்றும் அவர் களுக்கு அவர் நன்றி தெரிவிக்க விரும்பினார். இரண்டாவது, மரணத்திற்கு ஏதுவாக வியாதிப்பட்டிருந்த எப்பாப்பிராத்தீத்து (2:25-30) மூலமாக உதவி

கொண்டு வரப்பட்டிருந்ததால் (2:25; 4:18), பவுல் எல்லா விஷயங்களைக் குறித்தும் அவர்களின் மனங்களை ஆறுதல்படுத்த விரும்பினார். மூன்றாவது, அவர் தீமோத்தேயுவை அவர்களிடத்தில் விரைவில் அனுப்புவதில் மற்றும் பார்வையிடுவதற்கான தமது நீண்டகாலத் திட்டங்கள் ஆகியவை பற்றி அவர்கள் அறிய வேண்டுமென்று விரும்பினார் (2:19-23; 1:26; 2:24; பிலேமோன் 22ஐக் காணவும்). நான்காவது, அவர் அன்பு, ஊக்கப்படுத்துதல், மற்றும் பக்தி விருத்தியூட்டுதல் ஆகியவற்றின் செய்தியொன்றை அவர்களுக்கு அனுப்ப விரும்பினார்.

இந்தப் புத்தகத்தில் பல ஆய்வுக்கருத்துகள் ஊடாடுகின்றன. சந்தோஷம் என்பது இவற்றில் மிக முக்கியமானதாக உள்ளது (4:4-7). “சந்தோஷம்” மற்றும் “சந்தோஷமாயிருங்கள்” என்ற வார்த்தைகள் இந்தப் புத்தகத்தில் குறைந்தபட்சம் பதினாறு முறைகள் காணப்படுகின்றன. இது ஒரு “நேர்மறையான மன எண்ணப்போக்கினால்” உண்டான சந்தோஷமல்ல. மாறாக, இது கிறிஸ்துவுக்குள் இருக்கிற சந்தோஷமாகும். “கிறிஸ்துவுக்குள்” என்ற அல்லது அதற்கு இணையான சொற்றொடர்கள் இந்தப்புத்தகத்தில் பத்தொன்பது முறைகள் காணப்படுகிறது. நீங்கள் இந்தப்புத்தகத்தை வாசிக்கும்போது, “சிலுவையில் அறையப்பட்ட கிறிஸ்து” என்பதற்கான பல குறிப்புகளைக் கண்ணோக்குங்கள்.

வரைகுறிப்பு

பிலிப்பியருக்கு எழுதப்பட்ட இந்தக் கடிதம் தனிப்பட்ட கடிதமாயிருப்பதால், இதற்கு வரைகுறிப்பிடச் செய்யப்படும் முயற்சி எதுவும் செயற்கையாக இருத்தல் என்பது அவசியமாயுள்ளது. ஒரு வரைகுறிப்பு கிறிஸ்துவை மையங்கொண்டுள்ளது: அதிகாரம் 1: கிறிஸ்து நமது நோக்கமாயிருக்கின்றார் (1:21). அதிகாரம் 2: கிறிஸ்து நமது முன்மாதிரியாய் இருக்கின்றார் (2:5). அதிகாரம் 3: கிறிஸ்து நமது வெகுமதியாய் இருக்கின்றார் (3:13, 14). அதிகாரம் 4: கிறிஸ்து நமது அளிப்பாய் இருக்கின்றார் (4:13, 19). இங்கு பொருளடக்கங்களின் பட்டியல் ஒன்றுள்ளது:

- I. பவுலின் வாழ்த்து (1:1, 2).
- II. பிலிப்பியருக்காக நன்றி செலுத்துதல் மற்றும் ஜெபம் (1:3-11).
- III. பவுலின் சிறையிருப்பு மற்றும் பொதுவாக உபத்திரவம் ஆகியவை பற்றிய உட்கண்ணோட்டம் (1:12-30).
- IV. கிறிஸ்துவைப்போன்று தாழ்மையுடனும் கீழ்ப்படிதலுடனும் இருத்தலினால் ஒன்றித்திருக்க ஊக்கப்படுத்துதல் (2:1-18).
- V. தீமோத்தேயுவை அனுப்பிவைப்பதற்கான எதிர்காலத்திட்டமும் எப்பாப்பிரோத்தீத்துவை அனுப்பி வைப்பதற்கான உடனடியான திட்டமும் (2:19-30).
- VI. கள்ளப்போதகர்களுக்கு எதிரான எச்சரிக்கைகள்; பவுல் தாமே பின்பற்றத் தகுதியான ஒரு உதாரணத்தை உயர்த்திப்பிடித்திருந்தார் (3).
- VII. ஒருமைப்பாடு, சந்தோஷம், சரியான எண்ணம் ஆகியவற்றிற்கான பல் வேறு போதனைகள் (4:1-9).
- VIII. அவர்களின் கொடைக்காகவும், போதுமென்றிருத்தலின் மீதான போதனையுடன் கூடிய நன்றியுணர்வு (4:10-19).
- IX. முடிவுரை: தனிப்பட்ட வாழ்த்துதலும் ஆசீர்வாதமும் (4:20-23).

பிலிப்பியருக்கு எழுதிய நிருபத்தில் இருந்து பாடங்கள்

பிலிப்பியருக்கு எழுதப்பட்ட நிருபத்தில் சந்தோஷம் என்பது வெறும் “நேர்மறையான சிந்தையினுடைய எண்ணப்போக்கின்” விளைவாக இராதிருப்பினும், இது கிறிஸ்தவர்களின் பண்பாக இருக்க வேண்டிய நேர்மறையான எண்ணப்போக்கிற்கு நேர்த்தியான சில கருத்துக்களைக் கொண்டுள்ளது (2:5; 3:13, 14; 4:4-8).

நம்மில் பெரும்பான்மையானவர்கள் பின்வரும் வார்த்தைகளை அடிக்கடி கேட்டிருக்கின்றோம்: “என்னைப் பெலத்துபடுத்துகிறவர் மூலமாக என்னால் எல்லாவற்றையும் செய்ய முடியும்” (4:13). இது ஒரு பொதுவான சத்தியமாகப் பயன்படுத்தப்பட முடியும், ஆனால் பவுல் இந்த வார்த்தைகளை எழுதியபோது தமது சிந்தையில் குறிப்பிட்ட சில விஷயங்களைக் கொண்டிருந்தார்: இயேசுவின்மூலம், அவர் தமது நிதிநிலை மற்றும் உடல்நிலை ஆகியவை எப்படியிருப்பினும் திருப்தியாயிருக்கக் கற்றிருந்தார் (4:11, 12). நாம் இயேசுவின்மூலம் திருப்தியாய் இருக்கக் கற்றுக்கொள்ள முடியும்.

“கிறிஸ்துவுக்குள்” என்ற சொற்றொடரின் மொளவான கருத்துப் பற்றிக் கல்வியாளர்கள் போராடி இருக்கின்றனர். சிலர் இதை “கிறிஸ்துவுக்குள் ஒன்றித்திருத்தல்” அல்லது “கிறிஸ்துவின் சரீரத்தில் இருத்தல்” என்று விரிவாக்க மொழிபெயர்த்திருக்கின்றனர். இதை உள்ளவாறே வாசித்தல் அனேகமாக மிக நல்ல தாயிருக்கும். இயேசுவுடனான இந்த உறவு முறையானது “கிறிஸ்துவுக்குள்” என்று மாத் திரம் கூறும் சொல் விளக்கப்படுத்துதல் மாத் திரமே மிக நெருக்கமானதாகவும் தனிப்பட்ட வகையினதாகவும் இருக்கும்.

இந்தக் கடிதம் உபதேசரீதியான ஆய்வுக்கட்டுரையாக இல்லாதிருப்பினும், இதில் அழகுமிக்குத் திருப்தி கிறிஸ்துவியல் வசனப்பகுதிகள் அடங்கியுள்ளது: 2:5-11. இது தொடக்ககால கிறிஸ்தவ சீதமாய் இருந்ததென்று சிலர் நினைக்கின்றனர். இது ஒரு ஆழமிக்க வசனப்பகுதியாக உள்ளது, ஆனால் பவுல் இதை ஒரு எளிய நோக்கத்திற்காகவே பயன்படுத்துகின்றார்: நம்மைப் பிறருக்கு சுயநலமின்றி ஒப்புக்கொடுத்தல் என்பதை நமக்குப் போதிப்பதற்காக. இதை நாம் செய்தால், ஒருநாளில் தேவன் நமக்குப் பலன் அளிப்பார்!

விலங்குகளில் சந்தோஷமாய் இருப்பது எப்படி? (பிலிப்பியர் 1:3-11)

பவுல் ரோமாபுரியில் விலங்கிடப்பட்டு சிறையில் அடைக்கப்பட்டிருந்தார். அவர் சுய இரக்கத்திலும் முறைப்பாட்டிலும் நேரத்தைச் செலவிட்டிருக்க முடிந்திருக்கும். அதற்குப்பதிலாக, அவர் சந்தோஷப்பட்டு அதேசெயலைப் பிறர் செய்யும்படியும் ஊக்கப்படுத்தினார் (4:4-7). நாம் உடல்ரீதியாகச் சிறைப்பட்டிராது இருக்கலாம், ஆனால் பல்வேறு அளவுகளும் நீளங்களும் கொண்ட பல விலங்குகளை நாம் அணிந்திருக்கின்றோம்: வீழ்ந்துகொண்டிருக்கும் உடல் நலம், கசந்து போய்க் கொண்டிருக்கும் ஒரு திருமண உறவு, வேலை தொடர்பான உலைச்சல்கள், நமது இருதயங்களை உடைக்கும் பிள்ளைகள். பவுல் தமது விலங்குகளில் எவ்வாறு சந்தோஷமாய் இருக்க முடிந்தது? நாம் நமது விலங்குகளில் எவ்வாறு சந்தோஷமாய் இருக்க முடியும்? பவுல் பிலிப்பியருக்கு எழுதிய கடிதத்தின் “நன்றி செலுத்தும்” பகுதியில் (1:3-11) இதை நமக்குக்

கூறுகின்றார்.

I. தேவனுக்கு நன்றிசெலுத்துதலுடன் கடந்த காலத்தைக் கண்ணோக்குங்கள் (1:3-5).

A. பவுல் பிலிப்பியில் இருந்த சபையுடன் பத்தாண்டுகளாகத் தாம் கொண்டிருந்த இணைவை நினைத்துப் பார்த்தபோது, அவர் விருப்பமான நினைவுகூருதல்களைத் தவிர வேறெதையும் கொண்டிருக்கவில்லை!

1. அவர்களைப் பற்றிய நினைவுகள் யாவற்றிற்காகவும் அவர் தேவனுக்கு நன்றி செலுத்தினார் (வசனம் 3)!
2. அவர்கள் யாவருக்காகவும் அவரால் சந்தோஷத்துடன் ஜெபிக்க முடிந்தது (வசனம் 4; வசனங்கள் 7, 8ல் உள்ள “உங்கள் எல்லாருக்கும்” என்பதைக் கவனியுங்கள்).

B. இது பவுல் பிலிப்பியில் இருந்த வேளையில் நல்ல விஷயங்களைத் தவிர வேறெதுவும் நடைபெறவில்லை - அதாவது, பிலிப்பி நகரத்தில் இருந்த சபை பூரணப்பட்டதாக இருந்ததென்று அர்த்தப்படுகிறதா? இல்லை (4:2; நடபடிகள் 16:16முதல்.).

1. இது பவுல் சந்தோஷமற்ற விஷயங்களைப் பின்னோக்கித் திரும்பிக் கண்டபோது, அவற்றில் இருந்து வந்த நல்ல விஷயங்களை அவரால் காணமுடிந்தது என்று அர்த்தப்படுவதாயிருக்க வேண்டும் (ரோமர் 8:28).

- a. பிலிப்பியில் அவர் தவறாக நடத்தப்பட்டது சிறைச் சாலை அதிகாரி மனமாற்றம் அடைவதை விளைவித்தது (நடபடிகள் 16:16-34).
- b. அவர் அவ்விடம் விட்டுப் புறப்பட்டுச் சென்றது, மற்ற இடங்களில் சவிசேஷம் பரவுவதை விளைவித்தது (நடபடிகள் 16:39).

2. இது பவுல் அவர்களைப் பற்றிய நல்ல விஷயங்களை நினைவுகூரத் தேர்ந்துகொண்டார் என்பதை நிச்சயமாகவே அர்த்தப்படுத்துகிறது.

a. முதலில் இருந்து அப்போது வரைக்கும் சவிசேஷத்தில் அவர்களுடைய “பங்கேற்றல்” (வசனம் 5).

(1) “பங்கேற்றல்” என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்ட வார்த்தை [koinonia] பவுலுக்கு ஒரு முக்கியமான வார்த்தையாக இருந்தது (1:7; 2:1; 3:10; 4:15). இது, “பொதுவில் கொண்டிருத்தல்” என்று அர்த்தப்படுகிறது, மற்றும் இது “இணைவான ஒரு பங்கேற்பை” குறிக்கிறது.

(2) பிலிப்பியர்களின் பொதுவான விசுவாசத்தினால், அவர்கள் தாங்கள் கொண்டிருந்தவற்றைப் பவுலுடன் பகிர்ந்துகொண்டனர் (4:10, 15, 16). நாம் ஊழியக்காரர்களை ஆதரிக்கும்போது, நாம் அவர்களின் முயற்சிகளில் பங்கேற்பவர்களாய் இருக்கின்றோம்!

- b. நடந்துமுடிந்த மோசமான விஷயங்களின்மீது நாம் கவனம் செலுத்தி கசப்பு நிறைந்த ஆண்கள் மற்றும் பெண்களாக நாம் முடிந்துபோகக்கூடும், அல்லது நாம் நல்ல விஷயங்களை நினைத்துப்பார்த்து, தேவனுக்கு நன்றிசெலுத்தி, சந்தோஷமானவர்களாய் இருக்கக்கூடும்.

II. தேவன்மீது நம்பிக்கையுடன் நிகழ்காலத்தைக் கண்ணோக்குங்கள் (1:6-8).

A. பவுல் பிலிப்பியில் இருந்த கிறிஸ்தவர்களை நினைத்துப் பார்த்த போது, அவர் அன்பினால் (வசனங்கள் 7, 8) மற்றும் நம்பிக்கையினால் (வசனம் 6அ) நிறைந்தார்! இந்தப்புத்தகத்தினூடாக நம்பிக்கை என்ற ஆய்வுக்கருத்து ஓடுகிறது (“நம்பிக்கை” என்பதற்கான கிரேக்க வார்த்தை இதில் ஆறுமுறைகள் காணப்படுகிறது). பவுல் ஏன் நம்பிக்கையாய் இருந்தார்?

1. முதலாவது, தேவன் யாராக இருக்கின்றார் என்பதால்: தேவன் நமக்குள் கிரியைகளை நடப்பிக்கச் செய்பவராய் இருக்கின்றார் (வசனம் 6ஆ)!
 - a. பிலிப்பியில் சபை தொடங்கப்பெற்றதற்கான பாராட்டுதல்களைப் பவுல் தமக்கென்று எடுத்துக்கொள்ளாதிருந்தார்; அந்த நல்ல ஊழியத்தைத் தேவன் தொடங்கியதாக அவர் கூறினார்!
 - b. அவர், “தேவன் தொடங்கிய யாவற்றையும், அவர் முடிக்கின்றார்!” என்று கூறினார்.

2. இரண்டாவது, பிலிப்பியர்கள் யாராக இருந்தனர் என்பதால்: அவர்களின் நீடியபொறுமையினால் தேவன் அவர்களின் வாழ்வில் கிரியை செய்ய முடிந்தது (வசனங்கள் 7, 8).

- a. தேவன் தாம் கிரியை செய்வதற்குப் பூரணப்பட்ட மனிதர்களுக்காகக் கண்ணோக்கிக் கொண்டிருப்பதில்லை: அவர் தங்கள் வாழ்வில் தம்மைக் கிரியை செய்ய அனுமதிக்கின்ற மக்களுக்காகக் கண்ணோக்குகின்றார்.
- b. குறிப்பாகப், பவுல் அவர்கள் தம்முடன் சவிசேஷத்துடன் மற்றும் கிருபையுடன் கொண்டிருந்த, ஐக்கியத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார் (வசனம் 7).

- (1) சவிசேஷம் தாக்கப்பட்டபோது, அவர்கள் அதன்மீது அன்புகூர்ந்து அதைத் தற்காத்துக்கொண்டனர்.
- (2) பவுல் சிறைச்சாலையில் இருந்தபோது, அவர்கள் தங்கள் முதுகுகளை திருப்பிக்கொள்ளவில்லை (2 தீமோத்தேயு 1:8), ஆனால் அவருக்கு உதவினர்.

B. நமது பணிமுயற்சி எதுவாக இருப்பினும், நாம் விசுவாசம் நிறைந்த கிறிஸ்தவர்களாய் இருந்து, அந்தப் பணிமுயற்சி சரியானதாக இருந்தால், நாம் அதைத் தனியாக எதிர்நோக்குவதில்லை. தேவன் எப்போதுமே நமது வாழ்வில் கிரியை செய்துகொண்டிருக்கின்றார் (2:13; எபேசியர் 3:20ஐக் காணவும்).

III. எதிர்காலத்தைத் தேவனை நோக்கிய ஜெபத்துடன் கண்ணோக்குங்கள் (1:9, 10).

A. “ஒருவர் எதிர்காலத்தை ஒளிபொருந்தியதாகவோ அல்லது இருள் நிறைந்ததாகவோ கண்ணோக்க முடியும்.” பவுல் வாழ்வின் உண்மை நிலைகளைப் புறக்கணித்தவராக இருக்கவில்லை. பிலிப்பியர்கள் அறைகூவல்களைத் தொடர்ந்து எதிர்கொள்வார்கள் என்பதை அவர் அறிந்திருந்தார். ஜெபம் என்பதே அவரது தீர்வாக இருந்தது! குறிப்பாக, அவர் பிலிப்பியர்கள் கர்த்தருக்குள் பக்குவமடைய வேண்டுமென்று ஜெபித்தார்:

1. *Agape* அன்பில் அவர்கள் வளரவேண்டும் (வசனம் 9ஆ).
2. தேவவசனத்தைப் பற்றிய அறிவில் அவர்கள் வளரவேண்டும் (வசனம் 9ஆ).
3. சரியானது மற்றும் தவறானது ஆகியவற்றைத் தீர்மானிக்கும் திறமையில் வளர வேண்டும் (வசனங்கள் 9ஆ; 10ஆ; எபிரெயர் 5:14ஐக் காணவும்).
4. கிறிஸ்தவப் பண்பில் அவர்கள் வளரவேண்டும் (வசனம் 10ஆ).
5. “கனிநிறைந்த” வாழ்வை வாழ்தலில் அவர்கள் வளரவேண்டும் (வசனம் 11ஆ; யோவான் 15:8; கலாத்தியர் 5:22, 23ஐக் காணவும்).

B. நாம் எதிர்காலத்தை நம்பிக்கையுடன் கண்ணோக்கினோ மென்றால், நமது திறமையின் மிகச் சிறந்தவற்றைச் செய்ய, நாம் தீர்மானிப்போமாக:

1. ஒவ்வொரு நாளும் தேவனுடன் நெருக்கமாக வாழ்தல் (வசனம் 11ஆ). அவருக்குள் வாசம்பண்ணுதல். இயேசு, “ஒருவன் என்னிலும் நான் அவனிலும் நிலைத்திருந்தால், அவன் மிகுந்த கனிகளைக் கொடுப்பான்; என்னையல்லாமல் உங்களால் ஒன்றும் செய்யக்கூடாது” என்று கூறினார் (யோவான் 15:5ஆ).
2. எல்லாவிஷயங்களிலும் தேவனை மகிமைப்படுத்துதல் (வசனம் 11ஆ). மத்தேயு 5:15, 16ல், “இவ்விதமாய், மனுஷர் உங்கள் நற்கிரியைகளைக் கண்டு, பரலோகத்திலிருக்கிற உங்கள் பிதாவை மகிமைப்படுத்தும்படி, உங்கள் வெளிச்சம் அவர்கள் முன்பாகப் பிரகாசிக்கக்கூடாது” என்று கூறப்படுகிறது.
3. கிறிஸ்து வருவார் என்பதை அறிந்து (வசனங்கள் 6, 10), எதிர் காலத்தைத் தேவனுடைய கரங்களில் ஒப்புவித்தல் என்பது எல்லாவற்றையும் நன்மைக்கேதுவாகத் திருப்பும்!

முடிவுரை

நாம் கடந்தகாலத்தை நன்றியற்றநினைவுடனோ அல்லது நன்றியறி தலுடனோ கண்ணோக்க முடியும். நாம் நிகழ்காலத்தை பயத்துடனோ அல்லது நம்பிக்கையுடனோ கண்ணோக்க முடியும். நாம் எதிர்காலத்தை அச்ச உணர்வுடனோ அல்லது ஜெபத்துடனோ கண்ணோக்க முடியும். நாம் நமது சுய பலத்தைச் சார்ந்திருக்கவோ, அல்லது தேவனைச் சார்ந்திருக்கவோ

கற்றுக்கொள்ள முடியும். இவற்றில் ஒன்று, சந்தோஷம் இல்லாமைக்கு நிச்சயமான வழிவகையாக உள்ளது; இன்னொன்று சந்தோஷத்திற்கு தேவனுடைய வழிவகையாக உள்ளது.